

W szponach rugby

**Pogoń Awenta
Siedlce**

**Energia Ogniwo
Sopot**

Finał Ekstraligi Rugby Sezon 2025/2026

opracowanie:

Grzegorz Bednarczyk – www.wszponachrugby.pl

Przed finałem

Nauczeni doświadczeniami sprzed roku, gdy emocji w fazie ligowej sezonu Ekstraligi było jak na lekarstwo (właściwie skończyły się już na samym początku wiosny, w marcu), włodarze naszych rozgrywek w tym roku zmienili ich format. I faktycznie, choć dominacja trzech czołowych drużyn nad resztą stawki nadal nie podlegała dyskusji, wprowadzenie półfinałów dostarczyło rozgrywkom dodatkowego smaku. A emocji na nowo wprowadzonym etapie nie brakło, zwłaszcza w meczu w Sopocie, w którego drugiej połowie miejscowe Ogniwo odrobiło 22 punkty straty dzielące je od awansu do decydującego meczu sezonu.

Niestety, liczba pogromów w lidze nie zmalała. W poprzednim sezonie mieliśmy 21 spotkań, w których różnica punktowa między drużynami wyniosła 40 punktów lub więcej. W tym sezonie było ich 31, a jeśli odejmiemy mecze z udziałem beniaminka AZS AWF Warszawa (rok temu w lidze było przecież o jedną drużynę mniej) – pozostanie identyczna jak przed rokiem (21). Cóż, mogę przypuszczać, że gdyby nie zmiana formatu, w tym sezonie takich wyników byłoby jeszcze więcej, więc pewnie przekształcenia Ekstraligi i w tym zakresie były krokiem w dobrym kierunku (choć sam proces rozwarstwienia nie cieszy).

W zestawieniu drużyn w finale niespodzianki nie ma. Zmierzą się w nim broniąca tytułu mistrzowskiego Pogoń Awenta Siedlce, która wysforowała się na czoło ligowej stawki pod koniec sezonu (ułatwiając sobie dzięki temu zadanie w półfinale), oraz Energa Ogniwo Sopot, które przez większość sezonu pozostawało na szczycie ligowej tabeli, a ostatecznie po zmaganiach z Orlenem Orkanem Sochaczew wróciło do finału po krótkiej przerwie w ośmioletniej serii występów w finałach Ekstraligi.

Drugi raz w historii (i drugi raz z rzędu) finał odbędzie się w Siedlcach – i szykuje się tam prawdziwe rugbyowe święto przy pełnych trybunach. Pojedynek powinien być więc godnym zwieńczeniem sezonu. W obu składach mamy szereg znakomitych zawodników graczy, kluczowych reprezentantów kraju, więc liczymy także na prawdziwe sportowe emocje, choć dwa dotychczasowe starcia tych drużyn w tym sezonie miały bardzo różne wyniki. Jesienią, w Sopocie, mimo boiskowej przewagi Siedlczan padł remis 17:17 (w ostatnich minutach to Ogniwo przycisnęło i mogło mecz wygrać), tymczasem w wiosennym rewanżu Pogoń nie pozostawiła rywalom nic do powiedzenia i wygrała aż 43:14, już do przerwy prowadząc 33:0.

Historia przemawia za Ogniwem – tylko trzykrotnie Pogoń skończyła sezon na najwyższym poziomie rozgrywek na miejscu lepszym od swoich sobotnich rywali. Ale jeden z tych przypadków zdarzył się rok temu i do tego spotkania w roli faworytów przystąpią obrońcy tytułu mistrzowskiego. Co prawda to Ogniwo ma bogatszą historię, imponujące serie medali (ostatnia trwa przez od dekady), ale kadra zebrana w Siedlcach, w dużej mierze dzięki przejęciu zawodników byłej Skry Warszawa przed trzema laty oraz szeregowi późniejszych transferów, daje przewagę gospodarzom. Tym bardziej, że głębia składu pozwala im na mocne zastępstwa w przypadku kontuzji czy zawieszonych podstawowych zawodników (ba, w przypadku wielu pozycji zaciera się granica między podstawowym a rezerwowym), podczas gdy

w przypadku Ogniwa trudniej o zmienników, którzy w pełni wypetnią lukę w składzie. A w tym przypadku jest to tym bardziej istotne, że Sopocianie wystąpią w meczu bez swojego najsukuteczniejszego gracza, Wojciecha Piotrowicza.

Atutem Ogniwa z pewnością będzie pierwsza linia młyna, złożona z trzech znakomitych graczy, w tym Wiktora Wilczuka, który po roku spędzonym w Irlandii wrócił na ostatnie mecze sezonu do Sopotu i ma średnią 1,5 przyłożenia na mecz. W drugiej linii sytuacja się wyrównuje, ale w trzeciej, mimo tajemniczego wcześniejszego powrotu z zawieszenia Piotra Zeszutka przewagę zdaje się mieć Pogoń (ciekawie zapowiada się pojedynek świetnych wiązaczy, Zeszutka z Vahą Halaifonua).

Starcie znakomitych reprezentantów będziemy mieć także na pozycjach łącznika młyna (Mateusza Plichty i Jędrzeja Nowickiego). Dalej jednak pewną przewagę wydają się mieć gospodarze, zwłaszcza biorąc pod uwagę brak etatowego łącznika ataku Wojciecha Piotrowicza (czyżby budząca oburzenie decyzja Komisji Gier i Dyscypliny dotycząca anulowania jego zawieszenia za żółte kartki została powstrzymana?) i znakomitych skrzydłowych Pogoni (Kacper Skup i Łukasz Korneć razem uzbierali w sezonie już 23 przyłożenia).

Także na ławce Pogoń wydaje się mieć ciut mocniejsze atuty. Wśród nich jest młody arcyrezerwowi Kacper Bogusz, który w tym sezonie wchodził na boisko niemal wyłącznie w roli rezerwowego i będąc zwykle na boisku w okolicach 20 minut (tylko raz zagrał cały mecz), uzbierał 8 przyłożeń – choć żadnego w meczach drużyn z pozostałymi ekipami dominującej w lidze wielkiej trójki. Jest tam też Nkululeku Ndlovu.

Na papierze więcej zdaje się przemawiać za Pogonią. Ma też atut własnego boiska. Ale papier papierem, a na boisku zdarzyć się może wszystko. I to jest w sporcie najpiękniejsze.

Finał w sobotę 16 czerwca o 14:00 na stadionie miejskim w Siedlcach, z transmisją na antenie Polsat Sport Fight.

PS A w meczu o brąz, kilka godzin później, także może być ciekawie. Orlen Orkan Sochaczew jest faworytem starcia z Life Style Cateringiem Arką Gdynia, ale pamiętajmy, że całkiem niedawno w Gdyni to żółto-niebiescy nieoczekiwanie byli górą.

Składy i statystyki indywidualne sezonu

Pogoń

Ogniwo

kartki	przty.	punkty	mecze (XV)	rok ur.	kraj	imię i nazwisko	poz.	imię i nazwisko	kraj	rok ur.	mecze (XV)	punkty	przty.	kartki
2ż	8	40	15 (13)	1987	Ukraina	Vitalii Kramarenko	1	Marzuq Maarman	RPA	1992	15 (13)	30	6	2ż
1ż	2	10	13 (13)	1991	Polska	Marcin Maciejewski	2	Wiktor Wilczuk	Polska (10)	2002	4 (4)	30	6	
1ż	2	10	11 (10)	1996	Gruzja	Giorgi Maisuradze	3	Thomas Fidler	Polska (19)	1986	15 (6)			1ż
1ż	3	15	14 (14)	1997	Ukraina	Oleksandr Shevchenko	4	Adam Piotrowski	Polska (12)	1997	16 (16)	10	2	
	5	25	13 (12)	1999	Polska (9)	Krystian Olejek	5	Jan Mroziński	Polska (5)	2001	16 (14)	5	1	
	2	10	13 (13)	1992	Polska (20)	Aleksander Nowicki	6	Nikodem Wołowczyk	Polska	2008	6 (4)			
	4	20	7 (7)	1996	RPA/Polska (6)	Bercho Botha	7	Benet Maalo	Australia	2004	6 (6)			1ż
1ż	8	40	13 (12)	1995	Tonga/Polska (23)	Siokivaha T. Halaifonua	8	Piotr Zeszutek	Polska (43)	1991	14 (13)	45	9	1cz
	1	21	11 (11)	1996	Polska (21)	Jędrzej Gerwazy Nowicki	9	Mateusz Plichta	Polska (33)	1997	16 (16)	101	19	2ż
1ż	4	58	9 (8)	1994	Polska (28)	Daniel Gdula	10	Cooper Hansen	Australia	2002	5 (1)	23		
	12	63	12 (10)	2003	Polska (1)	Kacper Skup	11	Yevhenii Overchuk	Ukraina	2005	12 (9)	30	6	
1ż			4 (2)	1999	Tonga	Jamie Gordon Vakalahi	12	Adrian Seerane	RPA	1995	16 (13)	20	4	
	5	25	5 (5)	1998	Tonga	Latu Manoa	13	Dwayne Burrows	Nowa Zelandia	1990	13 (12)	4	20	
	11	65	14 (13)	2002	Polska (13)	Łukasz Korneć	14	Olgierd Sawicki	Polska	2003	12 (8)	5	1	1ż
	5	25	6 (6)	1995	Polska (23)	Patryk Reksulak	15	Roman Zhuk	Ukraina/Polska	1988	14 (14)	25	5	3ż
			4 (0)	2007	Polska	Dominik Nowiński	16	Sylwester Gąska	Polska (14)	2002	16 (11)			
			7 (2)	1998	Polska (5)	Michał Gądomski	17	Filip Rau	Polska	1983	12 (2)	5	1	
	1	5	14 (5)	1993	Polska (6)	Sebastian Kostałkowski	18	Oskar Borkowski	Polska	2006	11 (3)			
1ż	3	15	13 (7)	1995	Polska (14)	Piotr Wiśniewski	19	Dmytro Mokretsov	Ukraina	1988	13 (9)	10	2	
	8	40	11 (1)	2004	Polska	Kacper Bogusz	20	Iwo Mroziński	Polska	2007	11 (4)	5	1	
	3	96	8 (8)	1994	RPA	Nkululeko Ndlovu	21	Michał Krużycki	Polska (42)	1987	6 (1)	10	2	1ż
1ż	5	25	10 (10)	1996	Polska	Bartosz Kubalewski	22	Mateusz Kolas	Polska (2)	2004	7 (3)			
	5	25	8 (4)	2000	Zimbabwe/Polska	Panashe Dube	23	Marcin Dzioch	Polska	1993	8 (4)			1ż

trener: **Łukasz Nowosz, Marek Mirosz**trenerzy: **Thomas Fidler, Wojciech Piotrowicz**sędziowie: **Dominik Jastrzębski – główny, Dariusz Pawlicki, Cezary Plesiński – asystenci**

Pogoń: mecze w sezonie, w tym pozycje na boisku (i punkty)

	data	23-08	30-08	13-09	27-09	4-10	18-10	2-11	8-11	21-03	28-03	19-04	26-04	10-05	17-05	30-05	6-06
przeciwnik		AZS AWF Warszawa	Orlen Orkan Sochaczew	Energa Ogniw Sopot	Life Style Catering Arka Gdynia	Juvenia Kraków	Budowlani WzijaMed Łódź	PGE Edach Budowlani Lublin	Drew Pal.2 Lechia Gdańsk	Budmex Rugby Białystok	Life Style Catering Arka Gdynia	Juvenia Kraków	Energa Ogniw Sopot	Orlen Orkan Sochaczew	PGE Edach Budowlani Lublin	Life Style Catering Arka Gdynia	Life Style Catering Arka Gdynia
dom/wyjazd		D	D	W	D	W	D	W	D	W	D	W	D	W	D	W	D
rezultat		25:0 (wo.)	24:26	17:17	71:7	61:25	22:0	78:22	50:12	100:0	85:12	52:22	43:14	21:17	114:12	59:12	49:21
Antoszczuk Paweł									r						r		
Asatiani Rati			r	r		r		1	r	r (5)		r (5)			1 (5)	r (5)	
Bareja Bartłomiej			r														
Bogusz Kacper					r	r (5)		r (5)	r	r (5)	r	r	r	r	r (15)		11 (10)
Bosiacki Robert				r					7	13					13 (5)		r (5)
Botha Bercho							7 (5)	8 (10)		6	6	6	6	7 (5)			
Dube Panashe			r			14 (10)		14 (5)	14	r (5)		r			14 (5)	r	
Duda Dawid											r						
Gadomski Michał											r	2	r	r	2	r	r
Gdula Daniel			12 (7)	12 (4)	12 (16)	12 (15)	12	12 (12)			12					r (4)	12
Halaifonua Siokivaha T.			8	r	8 (10)	8	8 (5)			8 (5)	8	8	8	8	8 (15)	8 (5)	8
Janeczko Arkadiusz				r	5	r	r	5	5	r				r	4 (5)	r	r
Kargol Norbert															r		
Kinast Dawid									r						r		
Korneć Łukasz			11 (5)	11 (10)	11 (10)	11	11	11 (5)		12 (5)	14 (5)	14 (5)	14	14	r (15)	14	14 (5)
Kostatkowski Sebastian			r	r	r		r	r	3	3	r (5)	3	r	r	3	r	3
Kramarenko Vitalii			1	1	1 (5)	1 (5)	1	r (5)	1 (5)	1 (5)	1 (10)	1	1	1	r	1	1 (5)
Kubalewski Bartosz			13 (5)		13 (5)	13		13	13		13 (10)	13	12 (5)	13		13	
Maciejewski Marcin			2	2	2	2	2	2	2	2	2		2 (5)	2		2 (5)	2
Maisuradze Giorgi			3	3	3	3 (5)	3	3		r	3		3	3		3 (5)	
Mangongo Martin			14		15	15	r	15 (15)	11 (10)	14 (10)	r (14)	15		r	15 (5)	11 (5)	
Manoa Latu												12 (5)	13 (5)	12		15 (10)	13 (5)
Mirosz Michał			r	7	7	r		7									
Muszyński Grzegorz									r	r (10)		r		r	7		r
Ndlovu Nkululeko			10 (7)				10 (7)	10 (21)	10 (8)	10 (15)	10 (16)		10 (8)				10 (14)
Nowicki Aleksander			6	6	6	6	6	6		7	7	7	7	6 (5)	6 (5)	6	6
Nowicki Jędrzej Gerwazy			9	10		10 (6)	9	9		9	9		9	9		9 (10)	9 (5)
Nowiński Dominik					r	r		r	r								
Olejek Krystian			5	5	r	5 (5)	5			5	5	5 (5)	5 (5)	5	5 (5)	5 (5)	5
Panasiuk Maciej				r				r	6 (5)								
Prządka Konrad				r	r	r	r					r			r		r
Reksulak Patryk				15	10 (5)					15 (5)	15 (10)		15 (5)				15
Shevchenko Oleksandr			4	4	4 (5)	4	4	4	4 (5)	4	4	4 (5)	4	4		4	4
Sili Patelesio				13	r	r	13		12								
Skup Kacper			15	14 (3)	14 (10)	r (5)	14 (5)	r		11 (10)	11 (5)	11 (5)	11 (5)	11	11 (15)		
Struss Ksawery			r	9	9 (5)	9	r	r	9 (5)			r (5)	r				r
Trybus Daniel			r		r				r		r	9		10	9	10 (5)	
Vakalahi Jamie Gordon												r	r	r	12	12	
Walters Paul							15		15 (12)	r (15)	r	10 (12)	r (5)	15 (11)	10 (19)		r
Wiśniewski Piotr KP			7	8	r	7 (5)	r	r	8	7 (5)	r	r (5)	r			7	7

Pogoń Awenta Siedlce

Początki rugby w Siedlcach sięgają jesieni 1979, gdy z inicjatywy Henryka Niedziółki i Jerzego Matwiejczuka powołana została drużyna przy Wojewódzkiej Federacji Sportu Siedlce. Pod szyldem WFS siedlczanie występowali przez pierwsze sześć lat, a kolejne sześć lat jako zakładowa drużyna VIS Siedlce. W 1991 trafili pod skrzydła siedleckiego Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji (MOSiR), a jako Pogoń Siedlce występują od 1993.

Wspomniany Niedziółka był pierwszym trenerem, pełniącym tę funkcję przez kilkanaście lat. Poprowadził on do pierwszych sukcesów w latach 80. zarówno seniorów (finał Pucharu Polski w 1987), jak i juniorów i kadetów (po dwa mistrzostwa kraju).

W 1987 seniorzy VIS Siedlce zadebiutowali na najwyższym poziomie rozgrywkowym. W swoim pierwszym meczu w elicie ulegli na wyjeździe Budowlanym Łódź 3:24.

Pierwszy okres ligowych występów trwał z przerwami dekadę, ale nie przyniósł większych sukcesów. Potem Pogoń grała głównie na zapleczu elity, a na dobre wróciła do Ekstraligi dopiero w 2012, gdy wywalczyła awans po dramatycznym, wygranym tylko dwoma punktami dwumeczu o zwycięstwo na drugim poziomie rozgrywek z Ogniwnem Sopot (swoją drogą – jak dotąd jedynym finale, w którym te drużyny się zmierzyły).

Już w pierwszym sezonie po powrocie do elity siedlczanie otarli się o podium (przegrywając mecz o brąz z Arką Gdynia 29:50), a rok później mimo czwartego miejsca w fazie zasadniczej, zrewanżowali się w półfinale Arce wygrywając 27:25, a w finale ligi ulegli Lechii Gdańsk 3:36.

W kolejnych dwóch sezonach Pogoń zajmowała piąte miejsca, a potem przyszła seria czterech kolejnych skończonych na „pudle”: trzy brązowe medale w latach 2017–2019 i trzecie miejsce w niedokończonym, pandemicznym sezonie w 2020. Kolejne trzy sezony to okres głębokiego kryzysu sportowego i organizacyjnego klubu, z którego wyszła dzięki włączeniu do drużyny byłych graczy Skry Warszawa. Już w sezonie, w którym została wzmocniona, wróciła na podium po zwycięstwie w meczu o brąz nad Juwenią Kraków. A rok później nie było już na nią silnych i w pierwszym w historii finale Ekstraligi rozegranym w Siedlcach Pogoń sięgnęła po pierwsze mistrzostwo Polski – wygrywając 21:9 z Orkanem Sochaczew.

Garść statystyk:

- 26 sezonów w Ekstralidze, w tym momencie bez przerwy – 14;
- w rozgrywkach seniorów 6 medali: 1 złoty (2025), 1 srebrny (2014) oraz 4 brązowe (2017–2019, 2024);
- w rozgrywkach młodzieżowych 6 medali juniorów (w tym 3 złote – ostatni w 1997) i 8 medali kadetów (w tym 3 złote – ostatni w 2005).

Energa Ogniwo Sopot

W Sopocie rugby pojawiło się w 1963 – zorganizowana przez Edwarda Hodurę grupa nie przystąpiła jednak do rozgrywek, a część jej członków trafiła do Lechii Gdańsk. Dopiero trzy lata później nastąpił prawdziwy początek sopockiego rugby z inicjatywy Zbigniewa Kulentego i Mieczysława Opieki. W 1967 zespół przystąpił do rozgrywek ligowych – na start przegrał z Lechią 3:22, ale już w pierwszym roku zaliczył też wygraną (11:9 z Polonią Poznań).

Po dwóch sezonach w lidze drużyna przeszła do Spójni Gdańsk, skąd trafiła wkrótce do Bałtyku Gdynia. Rugby w Sopocie odrodziło się w 1971. Ekipa przystąpiła do rozgrywek ligowych, a rok później, po ich podziale na dwa poziomy trafiła do II ligi.

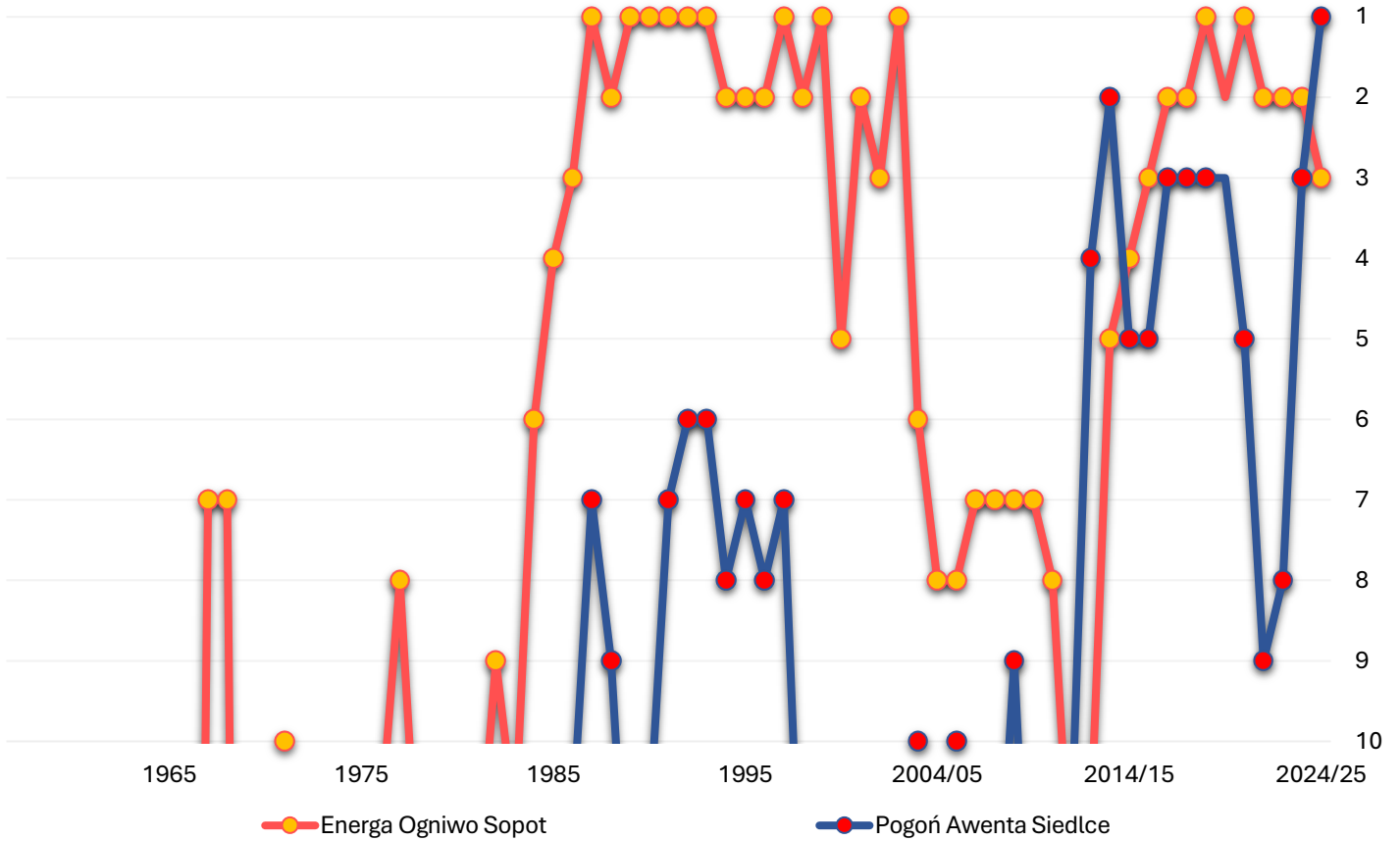
Po dwóch awansach na najwyższy poziom ligowy i szybkich spadkach, w 1984 Ogniwo ponownie zameldowało się w I lidze i tym razem zdominowało się tam. Bazowało na kolejnych rocznikach szkolonej w klubie młodzieży, która w 1982 sięgnęła po złote medale w mistrzostwa juniorów i kadetów i na dłuższy czas zdominowała swoje kategorie wiekowe. Seniorska drużyna prowadzona przez Edwarda Hodurę (który wcześniej trenował juniorów klubu), a po jego śmierci w 1991 przez Stanisława Dasiuka, stała się także czołową drużyną w kraju – w 1987 zdobyła „podwójną koronę”, a przez kolejne kilkanaście lat nie schodziła z podium mistrzostw Polski. Od 1987 do 2003 zdobyło 9 złotych medali, 6 srebrnych i 1 brązowy, a na podium brakło ich zaledwie raz, w 2000. Do tego 8 razy sięgnęło po Puchar Polski, a 4 razy przegrało dopiero w jego finale. W klubie występowało wielu reprezentantów Polski.

Po 2003 nastąpił regres. Ogniwo z drużyny zdobywającej mistrzostwa kraju stało się ekipą walczącą o utrzymanie w lidze. Przez lata się to jeszcze udawało, ale spadek na niższy poziom nastąpił ostatecznie w 2011. Jednak po dwóch latach spędzonych w czystcu Ogniwo powróciło do Ekstraligi pod wodzą trenera Karola Czyży i bardzo szybko nawiązało do swojej „złotej epoki”. W 2016 wróciło na podium mistrzostw Polski i od tego czasu już go nie opuszcza. Dwukrotnie zdobyło mistrzostwo Polski, pięciokrotnie srebrne medale, a rok temu ponownie sięgnęło po brąz. Wróciło też szkolenie młodzieży – w tym roku Sopocianie po ponad 20-letnich przerwach znowu sięgnęli po złote medale wśród juniorów i kadetów.

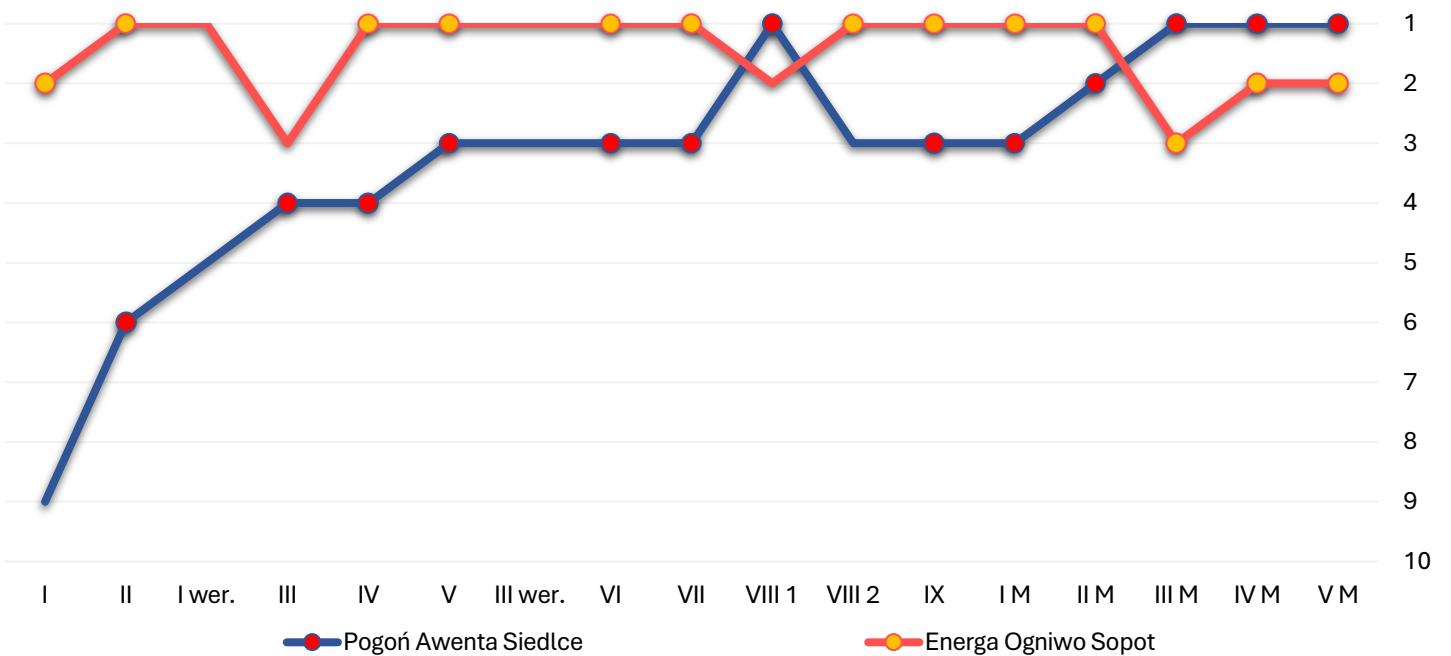
Garść statystyk:

- 46 sezonów w Ekstralidze, w tym momencie bez przerwy – 13;
- w rozgrywkach seniorów 26 medali: 11 złotych (1987, 1989–1993, 1997, 1999, 2003, 2019, 2021), 11 srebrnych (1988, 1994–1996, 1998, 2001, 2017, 2018, 2022–2024), 4 brązowe (1986, 2002, 2016, 2025);
- w rozgrywkach młodzieżowych 26 medali juniorów (w tym 11 złotych – ostatni w 2026) i 19 medali kadetów (w tym 10 złotych – ostatni także w 2026).

W historii Ekstraligi – lokaty sezon po sezonie

W tym sezonie – lokaty kolejka po kolejce

Historia bezpośrednich meczów ligowych

poziom/sezon		data/miejsce		Pogoń		Ogniwo		uwagi
II	1983	17.04.83	Sopot		3	85		WFS
		11.09.83	Siedlce		0	74		WFS
I	1988	5.06.88	Siedlce		0	44	J. Hodura, S. Hodura po 8, D. Marciniak, Z. Piwowarski, D. Podlasek, M. Stachura, G. Szostek, P. Schwichtenberg, A. Wielgosz po 4	VIS
		23.10.88	Sopot	S. Wasiak 4	4	49	S. Hodura 13, A. Wielgosz 12, R. Barneta, G. Kacała po 8, D. Marciniak, M. Wijatkowski po 4	VIS
I	1991	7.04.91	Sopot		0	76	J. Hodura 22, S. Hodura 18, W. Mikulski, T. Sokotowski, M. Stachura po 8, G. Szostek, P. Schwichtenberg, T. Wysiecki po 4	VIS
		1.09.91	Siedlce		0	62	J. Hodura 14, K. Kornath 12, G. Szostek, P. Tubielewicz po 8, T. Barwik, W. Mikulski, D. Podlasek, M. Stachura, K. Wójcik po 4	VIS
I	1994	10.04.94	Sopot	D. Tchavlishvili 6	6	51	M. Baraniak 15, T. Wysiecki 10, J. Hodura 9, J. Lis 7, D. Komisarczuk, W. Mikulski po 5	
		29.05.94	Siedlce	D. Tchavlishvili 3	3	83	J. Hodura 33, M. Baraniak 25, Z. Mroch 10, M. Janulewicz, M. Stachura, A. Wielgosz po 5	
I	2003/2004	23.08.03	Sopot	J. Czaplicki, W. Romanowski po 5	10	29	W. Czaja 10, D. Podolski 9, Ł. Jasiński, M. Szablewski II po 5	
I	2005/2006	10/11.09.05	Sopot	K. Bobryk, K. Niedźwiedź, W. Szonecki po 5, M. Dzierżanowski 2	17	57	D. Podolski 18, Mariusz Wilczuk 15, W. Czaja, S. Hodura, M. Malochwy, M. Plich, M. Pogorzelski po 5	
		6/7.05.06	Siedlce	R. Matusiak, B. Markowski, R. Kuźmiński po 5, A. Miałkowski 4	19	19	P. Schulte-Noelle, M. Krużycki, J. Rycewicz po 5, G. Kurdelski 4	
I	2008/2009	6/7.09.08	Siedlce	P. Żelazowski 10, P. Ilczuk, G. Pliszka po 5, Ma. Mirosz 5, P. Plichta, P. Rzewuski po 2	26	25	R. Rogowski 10, M. Malochwy, D. Podolski, M. Pietryk po 5	
		11.04.09	Sopot	K. Kotasa 3	3	22	D. Podolski 12, M. Pogorzelski, Marcin Wilczuk po 5	
II	2011/2012	17/18.09.11	Sopot	D. Lorentowicz 10	10	29	G. Kurdelski 10, Ł. Anuszkiewicz, F. Karaś, M. Zając po 5, R. Olszewski 4	
		14/15.04.12	Siedlce	S. Smoliński 10, A. Chróściel, G. Muszyński, D. Lorentowicz po 5	25	15	M. Przychodzki, R. Rogowski, K. Zakaszewski po 5	
		9/10.06.12	Sopot	G. Muszyński, B. Nasitowski, Ł. Powatka po 5	15	26	R. Rogowski 11, R. Olszewski, M. Przychodzki, M. Wojtkuński po 5	finał I ligi – I mecz
		16.06.12	Siedlce	M. Lament 11, G. Muszyński 10, S. Smoliński 5	26	13	R. Rogowski, K. Węgierski po 5, Ł. Szablewski 3	finał I ligi – II mecz
I	2013/2014	20.10.13	Siedlce	T. Gasik 13, D. Dybowski, M. Lament po 10, R. Lotek 5	38	5	R. Olszewski 5	
		8.06.14	Sopot	T. Gasik, J. Kryszczuk, M. Lament po 5	15	22	Ł. Szablewski 7, R. Graban, R. Przychocki, P. Zeszutek po 5	

poziom/sezon	data/miejsce		Pogoń		Ogniwo		uwagi
I 2014/2015	5.10.14	Siedlce	W. Piotrowicz 9, J. Bobruk, S. Mróz, P. Psuj, P. Rajewski po 5	29	21	P. Zeszutek 10, Ł. Szablewski 6, R. Olszewski 5	
I 2015/2016	22.08.15	Siedlce	P. Skatecki 12, J. Bobruk, B. Nasitowski po 5	22	17	W. Karol, M. Mrowca, R. Zhuk po 5, W. Piotrowicz 2	
	24.10.15	Sopot	P. Skatecki 6, P. Antoszczuk, N. Kargoł, M. Lament po 5	21	23	Ł. Szablewski 13, O. Czasowski, R. Graban po 5	
I 2016/2017	7.05.17	Siedlce	R. Janeczko 8, T. Biernacki, Ma. Mirosz, M. Panasiuk po 5	23	12	O. Czasowski, K. Węgierski po 5, Ł. Szablewski 2	
	30.09.17	Sopot	P. Tokarski 5, D. Gdula 3, R. Janeczko 2	10	25	M. Mrowca 5, M. Plichta 5, R. Rogowski 5, Ł. Szablewski, G. Szczepański po 5	
I 2018	28.05.18	Siedlce	A. Cebotari 5, N. Manukjan, P. Rajewski po 3	11	9	Ł. Szablewski 9	
	25.08.18	Sopot	P. Rajewski 14, A. Cebotari, Ma. Mirosz, D. Trybus po 5, D. Gdula 2	31	15	D. Burrows, W. Piotrowicz, M. Plichta po 5	
	28.10.18	Siedlce	D. Dybowski, T. Gołąb, P. Rajewski po 5	15	23	W. Piotrowicz 8, W. Grabowski, M. Mrowca, G. Szczepański po 5	półfinał Ekstraligi
I 2019	13.04.19	Sopot	P. Rajewski, E. Vertyletskyi po 5	10	27	W. Piotrowicz 10, A. Piotrowski, M. Przychocki po 5, KP 7	
	14.09.19	Siedlce	I. Tuumotooa, P. Rajewski po 5	10	13	W. Piotrowicz 8, V. Riekert 5	
I 2019/2020	<p>W transmitowanym w kanale Polsat Sport Fight hicie kolejki brązowy medalista z poprzedniego sezonu Pogoń Siedlce podejmowała mistrzów – Ogniwo Sopot. Dodatkowego smaczkę dodała gra w Siedlcach reprezentanta kraju, Grzegorza Szczepańskiego, pozyskanego przed sezonem z Ogniwa. To zresztą nie wszystkie zbrojenia siedlczan, w składzie znalazło się też dwóch Tongijczyków, z których jeden dotychczas do drużyny krótko przed tym meczem. Sobotnie spotkanie było dobrym widowiskiem, zwłaszcza imponowała gra defensywa obu drużyn. Na początku meczu na prowadzenie 7:0 wyszło Ogniwo, Pogoń odpowiedziała rzutem karnym i na przerwę schodziła przegrywając 3:7. Wkrótce po przerwie siedlczanie zdobyli przyłożenie z podwyższeniem i było 10:7. Ogniwo jednak wyrównało po celnym kopie z karnego Piotrowicza. Potem żadnej z drużyn nie udało się już przedrzeć na pola punktowe przeciwników. Kilkakrotnie nieskutecznie z dużych odległości kopali Rajewski i Piotrowicz. Dopiero w ostatnich minutach meczu zwycięskie punkty dla Ogniwa zdobył z karnego Piotrowicz i Pogoń przegrała u siebie 10:13. Swoją drogą, oba przyłożenia w tym meczu zdobyli tegoroczne zagraniczne wzmocnienia rywalizujących drużyn: dla Ogniwa Południowoafrykańczyk Vian Riekert, dla Pogoni wspomniany najnowszy nabytek, Tongijczyk Isitolo Tuumotooa.</p>						
I 2020/2021	12.09.20	Sopot	D. Trybus 9, T. Biernacki, A. Chróściel po 5, P. Rajewski 2	21	46	W. Piotrowicz 13, I. Tsivtsivadze 10, T. Fidler, R. Graban, M. Plichta, T. Poźniak po 5, P. Walters 3	
	<p>W meczu zapowiadającym się na hit kolejki Ogniwo Sopot podejmowało Awentę Pogoń Siedlce. Nie było jednak wielkich emocji, a spotkanie wyraźnie na swoją korzyść rozstrzygnęli gospodarze – wygrali 46:21. Po pierwszej połowie prowadzili co prawda tylko 18:7, ale Pogoń w tej części meczu zaledwie dwukrotnie zbliżyła się do pola punktowego rywali. Piękne przyłożenie zaliczyło Ogniwo: najpierw krótkie odwrócone podanie Mateusza Plichty do Aleksandra Czasowskiego, które oszukało obronę siedlczan, znakomity rajd Ukraińca, który tuż przed polem punktowym rywali za plecami oddał piłkę do Gruzina Irakliego Tsivtsivadze, a ten dopełnił formalności. W drugiej połowie nadal dominowało Ogniwo, które już w pierwszej akcji zdobyło przyłożenie, po kwadransie dotożyło kolejne i prowadziło 32:7. Dopiero kilkanaście minut przed końcem Pogoń, grająca z przewagą jednego zawodnika, stworzyła sobie okazję i ją wykorzystała. W ostatnich minutach mieliśmy odrobinę radosnego rugby i błędów w obronie, obie drużyny wymieniły się przyłożeniami (dla Ogniwa jedno z nich zaliczył debiutujący w Ekstralidze Thomas Fidler), ale obrazu meczu nie mogło to już zmienić. Mieliśmy w tym meczu też pierwszego drop goala w tym sezonie Ekstraligi – na koniec pierwszej połowy zaliczył go Paul Walters.</p>						
	2.05.21	Siedlce	K. Adamiak, K. Olejek, P. Rajewski po 5, R. Nkoane 2	17	18	W. Piotrowicz 8, W. Grabowski, M. Mrowca po 5	
<p>Najciekawsze, najbardziej wyrównane widowisko mieliśmy w jednym meczu niedzielnym, w którym Awenta Pogoń Siedlce podejmowała Ogniwo Sopot. Faworytem byli goście, do których składu wrócił po długiej przerwie spowodowanej kontuzją kapitan Piotr Zeszutek, ale gospodarze też mają aspiracje do medali i to oni zaczęli fantastycznie mecz. Mieli przewagę, a udokumentowali ją przyłożeniem po pięknej akcji Przemysława Rajewskiego. Dopiero po 20 minutach gry Ogniwo stworzyło pierwsze poważniejsze zagrożenie dla siedlczan i wykorzystało sytuację doprowadzając do remisu. Jednak na przerwę to siedlczanie schodzili z prowadzeniem 12:7 (świąteczny przekop często grającego nogą Romeo Nkoane przez całe boisko i przyłożenie Przemysława Rajewskiego) i było to prowadzenie absolutnie zastuszone – przeważali na boisku, a sopocianie zaledwie trzykrotnie zawędrowali na połowę rywali. W drugiej połowie Ogniwo się przebudziło. Karny Wojciecha Piotrowicza, potem przechwyty Mateusza Mrowcy na własnej połowie zakończony przyłożeniem i bardzo szybko mistrzowie Polski wyszli na prowadzenie 15:12. Pogoń niemal natychmiast odpowiedziała na skrzydle i było 17:15 dla gospodarzy, ale po niespetnej kwadransie drugiej połowy to</p>							

poziom/sezon	data/miejsce	Pogoń	Ogniuwo	uwagi
	Ogniuwo znowu prowadziło: 18:17 po kolejnym karnym Piotrowicza. Później było sporo walki, ale w coraz bardziej ulewnym deszczu żadna z drużyn nie poprawiła już swojego dorobku punktowego. Ogniuwo górą, ale Pogoń naprawdę była blisko i może żałować, że zdobyła tylko bonus defensywny za niewielką porażkę. W trakcie meczu opuścić boisko musiał kontuzjowany sędzia Dariusz Reks.			
I 2021/2022	25.09.21	Siedlce	I. Pątek 9, C. Nyaoda 5	14 57 W. Piotrowicz 12, J. Burek, M. Plichta po 10, D. Burrows, W. Grabowski, I. Tsivtsivadze, W. Wilczuk, N. Wołowczyk po 5
	Z kolei w Siedlcach pogrążona w kryzysie Awenta Pogoń nie miała szans z obrońcą tytułu mistrzowskiego: goście z Sopotu pewnie wygrali aż 57:14, zdobywając dziewięć przytożeń. Ale i tak chyba najładniejsze było jedno z dwóch zdobytych przez gospodarzy, przy którym błysnął Igor Pątek, rozpoczynający i kończący akcje.			
I 2021/2022	7.05.22	Sopot	T. Biernacki, A. Chróściel po 5, M. Chanchibadze 4	14 48 M. Haznar 18, M. Plichta 10, Ł. Anuszkiewicz, O. Czasowski, R. Olszewski, I. Tsivtsivadze po 5
	Poza tym obrońcy tytułu i liderzy ligi, Ogniuwo Sopot, podejmowali ostatnią w tabeli Awentę Pogoń Siedlce, która na dodatek przyjechała do Sopotu w zaledwie szesnastkę (choć dzień przed meczem awizowali skład 22-osobowy). Siedlczanom nie pomógł powrót do pierwszego składu po długiej kontuzji Przemysława Biernackiego (w poprzedniej kolejce wszedł na boisko na końcówkę meczu, w ten weekend zagrał zaś na nietypowej pozycji łącznika młyną, zapewne z konieczności) – sopocianie pewnie wygrali 48:14, a 18 punktów dla mistrzów zdobył Michał Haznar (którego znów zobaczyliśmy w roli łącznika ataku). Błysnął ponad 60-metrowym rajdem przez obronę siedlczan, podobny (po przechwycie) zaliczył Mateusz Plichta. Pogoń pocieszyła się dwoma przytożeniami zdobytymi na zakończenie obu potów spotkania.			
I 2022/2023	20.08.22	Sopot	M. Chanchibadze 3	3 71 W. Piotrowicz 17, D. Burrows, A. Seerane po 10, R. Olszewski, M. Plichta po 7, K. Drewczyński, W. Grabowski, K. Kavtaradze, A. Piotrowski po 5
	Nieco tylko lepiej poszło innej drużynie, również ze składem mocno okaleczonym przed tym sezonem. Awenta Pogoń Siedlce także na wyjeździe mierzyła się z wicemistrzem Polski, Ogniwem Sopot. Liczyliśmy na powrót do gry po kontuzji kapitana reprezentacji Polski, Piotra Zeszutka, ale nic z tego – ponoć tym razem odezwano się kolano i znów sopocianie zagrali z Władystawem Grabowskim jako wiązaczem. To jednak im nie przeszkodziło: skończyło się na 11 przytożeniach i wyniku 71:3. Pierwsze przytożenie padło jeszcze szybciej niż w Sochaczewie, siedlczanie odpowiedzieli karnym, ale potem punktowali już tylko sopocianie. Grali szybko i efektywnie. Najlepszym graczem meczu wybrano debiutującego w barwach Ognia Adriana Seerane, a najwięcej punktów – 17 – zapisał na swoim koncie Wojciech Piotrowicz.			
I 2022/2023	12.03.23	Siedlce	M. Chanchibadze 11, G. Maisuradze, P. Rajewski po 5	21 20 D. Burrows, W. Piotrowicz, A. Piotrowski, A. Seerane po 5
	Ta wygrana dała ekipie z Aleksandrowa nieoczekiwany awans na fotel lidera tabeli – nieoczekiwany, bo mało kto spodziewał się potknięcia dotychczasowego lidera, Ognia Sopot, w meczu z Pogonią Awentą Siedlce. Tymczasem doszło do sensacji – siedlczanie na swoim boisku pokonali wicemistrzów kraju 21:20. Co prawda Ogniuwo przyjechało do Siedlec bez kapitana Piotra Zeszutka, a Wojciech Piotrowicz zaczął mecz na ławce rezerwowych, ale w składzie gości i tak wyglądał na papierze na znacznie lepszy. Tymczasem pierwsze przytożenie zdobyła Pogoń już po paru minutach gry i choć Ogniuwo zdołało odpowiedzieć tym samym, kolejne punkty zdobywali gospodarze i do przerwy prowadzili 15:5. W końcówce tej części spotkania co prawda Ogniuwo dominowało, ale długiej obecności pod linią bramkową gospodarzy nie zamieniło na punkty. Po przerwie trener Karol Czyż wpuścił na boisko m.in. Thomasa Fidlera i Wojciecha Piotrowicza, Ogniuwo szybko zdobyło dwa przytożenia, wyszło na prowadzenie 17:15 i wydawało się, że pójdzie za ciosem, a mecz skończy się zgodnie z przewidywaniami. Jednak żadna drużyna nie zdobyła już przytożeń (a bliżej ich znów nieoczekiwanie byli siedlczanie), a jedyne punkty padały z karnych. Więcej okazji do kopów miał Mamuka Czanczibadze, który decydujące 3 punkty zdobył w ostatniej akcji meczu. Sensacja stała się faktem.			
I 2023/2024	22.10.23	Siedlce	P. Walters 8, M. Mangongo, P. Rajewski po 5	18 27 W. Piotrowicz 10, S. Szulta, J. Tebbatt po 5, KP 7
	Ciekawie zapowiadało się starcie Pogoni Awenty Siedlce z Ogniwem Sopot, do którego składu wrócili gracze zawieszeni po meczu z Budowlanymi Łódź, ale które dla odmiany straciło Dwayne'a Burrowsa ukaranego trzema meczami dyskwalifikacji za incydent z meczu z Budo 2011. Bardzo szybko zrobiło się w Siedlcach 0:10 w dużej mierze dzięki Wojciechowi Piotrowiczowi, który najpierw wykorzystał karnego, a potem znakomicie uruchomił kopem na skrzydle Sebastiana Szultę (obaj właśnie wracający z zawieszenia). Potem jego kopy obronne zaczęły nakrywać siedlczanie, którzy przy okazji punktowali i doprowadzili do remisu. Ogniuwo wróciło na prowadzenie dzięki przytożeniu Jordana Tebbatta po maulu, a Pogoń, która miała zdecydowaną przewagę przez resztę pierwszej połowy, nie wykorzystwała kilku świetnych okazji i do przerwy było 10:17. Siedlczanie zdobyli przytożenie wreszcie na początku drugiej połowy, a po długim, ale bezowocnym okresie przewagi Ognia, uzyskali nawet jednopunktową przewagę dzięki karnemu Paula Waltersa. Nie na długo jednak – Ogniuwo znów przycisnęło i po młynie na 5 m zdobyło karne przytożenie. Pogoń miała jeszcze jedną szansę na odwrócenie wyniku, ale jej nie wykorzystwała, a wynik ustalił karnym na sam koniec spotkania Piotrowicz, pozbawiając Pogoń nawet bonusu defensywnego – Ogniuwo wygrało 27:18. Nieuprawniony udział Bercho Bothy w ekstraligowym meczu Pogoni Awenty Siedlce z Ogniwem Sopot doczekał się konsekwencji ze strony Komisji Gier i Dyscypliny. Orzeczono walkower na korzyść Ognia (powoduje zmiany w tabeli, ale stosunkowo niewielkie – Ogniuwo wygrało			

poziom/sezon	data/miejsce		Pogoń			Ogniuwo		uwagi
	tamten mecz 27:18, a więc w praktyce zdobędzie jeden punkt więcej, a Pogoń – będzie miała jeden punkt odjęty). Walkowerowi towarzyszą kary indywidualne, bardzo surowe (w wyniku potraktowania tego przypadku jako recydywy) – sam Botha dostał kolejne 4 miesiące zawieszenia (przedłużające obecne 3 miesiące), a trener Pogoni Łukasz Nowosz – aż 9 miesięcy.							
	18.05.24	Sopot	N. Ndlovu 12, Ł. Korzeń, V. Kramarenko po 5	22	16	W. Piotrowicz 11, M. Plichta 5		
	Kibice Ogniuwo Sopot cieszyli się z powrotu do gry Wojciecha Piotrowicza i właśnie ten zawodnik otworzył wynik meczu wykorzystując karnego po dwóch minutach gry. Od tego momentu na boisku dominowali jednak goście i po kilkunastu minutach naporu wyszli na prowadzenie po pierwszym w tym meczu przyłożeniu po indywidualnej akcji Nkululeko Ndlovu. Potem Pogoń nadal przeważała, ale to Ogniuwo punktowało po kolejnych karnych Piotrowicza i dopiero na koniec pierwszej połowy goście zdobyli drugie przyłożenie, dające im do przerwy prowadzenie 12:9. W drugiej połowie punkty padały tylko w pierwszych 20 minutach – najpierw Pogoń powiększyła przewagę swoim trzecim przyłożeniem, potem Ogniuwo odpowiedziało w okresie gry siedlczan w osłabieniu i zredukowało stratę do 3 punktów, aż wreszcie Nkululeko Ndlovu karnym z połowy boiska dał 6-punktową przewagę Pogoni. Obie drużyny miały jeszcze okazje (m.in. o włoś od przyłożenia był Dwayne Burrows), ale wynik nie uległ zmianie.							
	14.09.24	Sopot	D. Gdula 6, K. Skup 5	11	18	W. Piotrowicz 8, K. Drewczyński, O. Kirsanov po 5		walkower 25:0
I 2024/2025	Uważanych za głównych kandydatów do złotego medalu siedlczan po porażce w Sochaczewie czekało kolejne trudne zadanie – mecz z Ogniuwem Sopot. A sopocianie, mimo braku kilku podstawowych zawodników (i m.in. z Piotrem Zeszutkiem w drugiej linii), znakomicie powstrzymali gości i zastużenie wygrali. Na początku mieliśmy chaos, a drużyny wymieniały się błędami – Ogniuwo przegrało aut, Pogoń przegrała młyn, Wojciech Piotrowicz wykopał piłkę z karnego za linię końcową, było kilka przodów. Potem Ogniuwo zaatakowało, ale nie wykorzystało szans (m.in. Piotrowicz spudłował z karnego). Gdy Pogoń chciała się odgryźć, straciła z żółtymi kartkami obu braci Nowickich (cały mecz miała problemy z dyscypliną) i gospodarze, mając przewagę dwóch zawodników, po półgodzinie gry wreszcie otworzyli wynik. Chwilę potem znów Piotrowicz spudłował z podstawki, ale zaraz po wznowieniu zainicjował szybki atak, który skończył się drugim przyłożeniem Ogniuwa. Dopiero w końcówce pierwszej połowy Pogoń zaatakowała, ale efektem był tylko karny Daniela Gduli (wykorzystał jedną z dwóch prób). W drugiej połowie Pogoń miała więcej z gry, m.in. seriami wygrywając auty gospodarzy. Jednak po wymianie karnych na początku tej części spotkania wynik się zatrzymał. Pogoń kilkakrotnie była bardzo bliska przyłożenia, ale Ogniuwo skutecznie bronilo, a gdy mogło przenieść piłkę kopem z karnego w aut, regularnie zyskiwało po kilkadziesiąt metrów. Gdy przy stanie 15:6 na 10 minut przed końcem Pogoń miała karnego w dogodnej pozycji do kopu, zdecydowała się na grę o pełną pulę, ale wykop w aut nie dotarł tam gdzie trzeba i kolejna szansa została stracona. Gdy Piotrowicz na kilka minut przed końcem podniósł prowadzenie Ogniuwa po kolejnym karnym, właściciel było już po meczu. Ostatnia faza gry to kolejne ataki Pogoni – dwa zakończone błędami, trzeci wreszcie przyniósł przyłożenie, ale nawet i wtedy Gdula chybił z podwyższenia. Ogniuwo, znakomite w pierwszej połowie i świetne w obronie w drugiej odsonie meczu zastużenie wygrało. Pogoń przegrała dwa mecze (co prawda oba wyjazdowe) z głównymi kontrkandydatami do medalu. Cóż, skład ma przebogaty, ale chyba ciągle w nim mieszanie nie wychodzi tej drużynie na dobre.							
	Już przed weekendem mieliśmy zmiany w tabeli Ekstraligi wskutek pierwszego w tym sezonie walkowera. Komisja Gier i Dyscypliny orzekła go w meczu Energi Ogniuwo Sopot z Pogonią Awentą Siedlce, który na boisku wygrali sopocianie 18:11. Niestety, w trakcie meczu wstawili do pierwszej linii zawodnika, który w protokole nie był wskazany do gry na tej pozycji, i w efekcie KGiD zarządziła walkower na korzyść siedlczan.							
	29.03.25	Siedlce	N. Ndlovu 17, V. Halaifonua 10, D. Gdula, P. Wiśniewski po 5	37	10	D. Burrows, W. Piotrowicz po 5		
	Drugi weekend z rzędu szlagierem kolejki był pojedynek w Siedlcach, gdzie ponownie mierzyły się dwie drużyny będące faworytami do medalu (tym razem rywalem Pogoni było trzecie w tabeli Ogniuwo). I drugi raz górą z takiego starcia wyszli siedlczanie. Pierwsza połowa długo była meczem na styku – wygrała ją Pogoń 20:10, ale rywale mieli długie okresy przewagi, tyle że mieli trudności ze zdobywaniem punktów (akcje przerywały zwykle błędy; paradoksalnie jedyne przyłożenie sopocianie zdobyli po akcji, w której przegrali dwa własne auty na połowie rywali). O 10 punktach różnicy do przerwy zadecydowała sytuacja z samego końca pierwszej połowy, gdy sopocianie zaspali w obronie i pozwolili Vasze Halaifonui po szybkim podniesieniu piłki z karnego na 5 m wpaść na pole punktowe. Druga połowa zaczęła się od kilkuminutowego okresu gry gości w trzynastkę po dwóch żółtych kartkach oraz straty kolejnego przyłożenia. Gdy sopocianie wrócili do gry w komplecie, dalej nie mieli wiele do powiedzenia, a siedlczanie dokładali kolejne punkty, na 10 minut przed końcem zdobywając przyłożenie na wagę punktu bonusowego. W ostatnich minutach gry sopocianie zostali na boisku ponownie w trzynastkę i jedyne co mogło robić, to bronić się przed stratą kolejnych przyłożenia – tym razem skutecznie. 17 punktów z kopów zdobył w tym meczu Nkululeko Ndlovu, który był w tym meczu także architektem kilku ładnych akcji.							
	13.09.25	Sopot	Ł. Korzeń 10, D. Gdula 4, K. Skup 3	17	17	W. Piotrowicz 7, M. Maarman, R. Zhuk po 5		
I 2025/2026	Szlagierem kolejki było spotkanie w Sopocie, w którym mierzyły się dwa zespoły celujące w medale – Ogniuwo liczyło na trzecie zwycięstwo w trzecim meczu, Pogoń natomiast chciała wymazać z pamięci porażkę z Orkanem. Pierwsza połowa stała pod znakiem dominacji drużyny przyjezdnych, skończyła się jednak remisem 10:10. Pogoń zaliczyła ładne przyłożenie w swoim pierwszym ataku (świetny przekop Jędrzeja Nowickiego do Łukasza Korzenia na skrzydle), ale kolejne dobre okazje marnowała (najbardziej żałowała pewnie tej po świetnej akcji Aleksandra Nowickiego, gdy Korzeń był już o krok od pola punktowego). Ogniuwo niewiele miało do powiedzenia, długo jedynym dorobkiem były 3 punkty z karnego, ale wykorzystało swoją chyba jedyną dobrą szansę na przyłożenie, gdy siedlczanie zostali po żółtych kartkach na boisku w trzynastkę. Drugą połowę Pogoń zaczęła podobnie jak pierwszą – co prawda pierwsze przyłożenie przyjezdnych nie zostało uznane,							

poziom/sezon	data/miejsce	Pogoń	Ogniuwo	uwagi
		<p>ale chwilę potem zapunktował Korneć. Potem obie drużyny miały okazje, z których nic nie wynikało. Kilka minut przed końcem do 10 punktów przewagę gości mógł podnieść Daniel Gdula, jednak chybił z karnego. Ogniuwo zaś rozegrało jeszcze jeden atak i dzięki znakomitemu przekopowi Wojciecha Piotrowicza i przyłożeniu Romana Żuka wyrównało. Czasu starczyło jeszcze na kilka chwil gry i w nich to Ogniuwo miało jeszcze szansę na wyrwanie wygranej, ale przegrało własny aut na linii 5 m rywali. Skończyło się remisem, z którego chyba bardziej zadowoleni mogą być gospodarze. Szkoda, że siedlczanie, mimo szerokiej kadry, nie dopelnili przepisu o wymaganej liczbie młodzieżowców – czeka ich najpewniej odjęcie jednego punktu (a tę historię już znamy, przecież swego czasu ćwiczyła to Skra Warszawa).</p>		
26.04.26	Siedlce	N. Ndlovu 8, B. Kubalewski, M. Maciejewski, L. Manoa, K. Olejek, P. Reksulak, K. Skup, P. Walters po 5	43 14	W. Wilczuk 10, C. Hansen 4
		<p>Hitem kolejki było starcie w Siedlcach, gdzie wicelider podejmował lidera. I choć Ogniuwo pierwsze miejsce w lidze zajmowało począwszy już od czwartej kolejki spotkań, po tym spotkaniu fotel lidera straciło i spadło aż na trzecią lokatę. A o przegranej zadecydowała pierwsza połowa spotkania, wygrana przez gospodarzy aż 33:0. Pogoń pierwszy raz zapunktowała już po dwóch minutach gry (znakomity przebój Vahy Halaifonuy zakończony kopem na dobieg do partnera), a potem dokładała kolejne przyłożenia – miało się wrażenie, że coraz łatwiej, gdy po stronie sfrustrowanego Ogniuwa pojawiało się coraz więcej dziur w obronie. Pogoń dominowała też w młynach. Goście dwu- czy trzykrotnie zaatakowali, ale bez skutku. Na drugą połowę Ogniuwo wyszło w zmienionym składzie, z Tomem Fiedlerem i Wojciechem Piotrowiczem, ustabilizowało młyn (a z czasem zdobyło przewagę w tym elemencie gry), i od początku zaatakowało, czego efektem było przyłożenie Wiktora Wilczuka. Jednak po kwadransie gry nastąpił fatalny aut na własnej połowie, a dzięki przytomności Witalija Kramarenki (który świetnie podkopnął piłkę) i Marcina Maciejewskiego Pogoń powiększyła prowadzenie. Potem atakowała, ale zdobyła już tylko 3 punkty z karnego, a Sopotianie zapunktowali dopiero tuż przed końcem, gdy znowu przyłożył Wiktor Wilczuk (potem jeszcze raz groźnie zaatakowali, ale tym razem bez efektu). Zastuzona wygrana Pogoni, Ogniuwo pierwszą połowę właściwie przespało.</p>		

W sumie: 14 zwycięstw Pogoni, 2 remisy, 25 zwycięstwa Ogniuwa, bilans punktowy 636:1313

W Siedlcach: 11 zwycięstw Pogoni, 1 remis, 9 zwycięstw Ogniuwa, bilans punktowy 379:579

Historia finałów

data/miejsce		zwycięzca		pokonany		sędzia
22.06.2003	Łódź	Ogniwo Sopot	29	20	Express Ilustrowany Budowlani Łódź	Laurent Valin
13.06.2004	Gdynia	Arka Gdynia	30	10	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	Daniel Gillet
19.06.2005	Gdynia	Arka Gdynia	18	11	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	Eric Gauzins
24.06.2006	Łódź	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	28	24	Folc AZS Warszawa	Eric Gauzins
16.06.2007	Łódź	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	18	13	Arka Gdynia	Alain Moretto
15.06.2008	Łódź	Folc AZS AWF Warszawa	20	18	Budowlani Łódź	Akim Hadj Bachir
21.06.2009	Gdynia	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	28	23	Arka Gdynia	Salem Attalah
19.06.2010	Łódź	Blachy Pruszyński Budowlani Łódź	19	16	Lechia Gdańsk	Eric Gauzins
18.06.2011	Łódź	Arka Gdynia	34	22	Blachy Pruszyński Budowlani SA Łódź	Grzegorz Michalik
24.06.2012	Łódź	Lechia Gdańsk	27	22	Blachy Pruszyński Budowlani SA Łódź	Tomasz Jarowicz
16.06.2013	Gdynia	Lechia Gdańsk	24	20	Arka Gdynia	Marcin Zeszutek
6.07.2014	Gdańsk	Lechia Gdańsk	36	3	Pogoń Awenta Siedlce	Dariusz Reks
5.07.2015	Gdynia	Arka Gdynia	24	19	Master Pharm Budowlani SA Łódź	Tomasz Jarowicz
24.06.2016	Łódź	Master Pharm Budowlani SA Łódź	17	10	Lechia Gdańsk	Dariusz Reks
11.11.2017	Łódź	Master Pharm Budowlani SA Łódź	16	3	Ogniwo Sopot	Łukasz Jasiński
10.11.2018	Łódź	Master Pharm Budowlani SA Łódź	38	16	Ogniwo Sopot	Dariusz Reks
15.06.2019	Sopot	Ogniwo Sopot	27	24	Master Pharm Budowlani SA Łódź	Dariusz Reks
4.07.2021	Sopot	Ogniwo Sopot	19	15	Master Pharm Rugby Łódź	Łukasz Jasiński
26.06.2022	Sopot	Orkan Sochaczew	17	16	Ogniwo Sopot	Dominik Jastrzębski
11.06.2023	Aleksandrów Łódzki	Budo 2011 Aleksandrów Łódzki	12	8	Ogniwo Sopot	Łukasz Jasiński
1.06.2024	Sochaczew	Orlen Orkan Sochaczew	22	18	Ogniwo Sopot	Adrian Pawlik
7.06.2025	Siedlce	Pogoń Awenta Siedlce	21	9	Orlen Orkan Sochaczew	Łukasz Jasiński

Indywidualne statystyki finałów

Najwięcej występów		Najwięcej punktów	
Michał Królikowski	10	68	Wojciech Piotrowicz
Władysław Grabowski	po 9	37	Dawid Banaszek
Kacper Ławski		33	Tomasz Grodecki
Toma Mchedlidze		31	Teimuraz Sokchadze
Tomasz Grodecki	po 8	29	Rafat Janeczko
Krzysztof Hotowski		po 28	Stanisław Krieczun
Dariusz Kaniowski			Pieter Steenkamp
Piotr Karpiński (II)		25	Michał Kępa
Michał Mirosz		po 24	Tomasz Stępień
Wojciech Piotrowicz			Beka Tsiklauri
Mateusz Plichta		23	Patryk Reksulak
Stanisław Powąta-Niedźwiecki		22	Paul Walters
Tomasz Stępień		po 20	Vitalii Kramarenko
Mariusz Wilczuk			Mariusz Wilczuk
Łukasz Żórawski	19	Adam Pałyska	
Tomasz Kozakiewicz	po 15	Tomasz Kozakiewicz	
Vitalii Kramarenko		Kacper Ławski	
Maciej Maciejewski	13	Krzysztof Korbolewski	
Dmytro Mokretsov	po 12	Kamil Brzozowski	
Paweł Nowak		David Chartier	
Dawid Plichta	po 11	Nkululeko Ndlovu	
Łukasz Szostek		Dawid Poptawski	
Marcin Wilczuk	po 10	Siergiej Garkawij	
Jacek Wojaczek		Krzysztof Hotowski	
Piotr Zeszutek		Michał Królikowski	
Kamil Bobryk		Rafat Kwiatkowski	
Dwayne Burrows		Mariusz Liedel	
Paweł Dąbrowski		Maciej Maciejewski	
Dominik Fortuna		Robert Olszewski	
Piotr Karpiński (I)		Mateusz Pawłowski	
Maciej Pabjańczyk		Kazimierz Raszpunda	
Kazimierz Raszpunda		Szymon Sirocki	
Łukasz Sachrajda	Wilhelmus Staphorst		
Krzysztof Szulc	7	Piotr Gomulak	
Przemysław Szyburski	po 6	Jurij Buchała	
Rafał Witoszyński		Daniel Podolski	
Roman Zhuk			